

és Ostfgyasszonyfa

Digitális kézirat
Írta és szerkesztette: Bóka István 2016-2017.

A PÉTERI TAKÁTS nemesi família és Ostffyasszonyfa

Nem csak Vas vármegye, hanem Sopron vármegye egyik jelentős nemesi családja a Péteri Takáts (Takács) család.

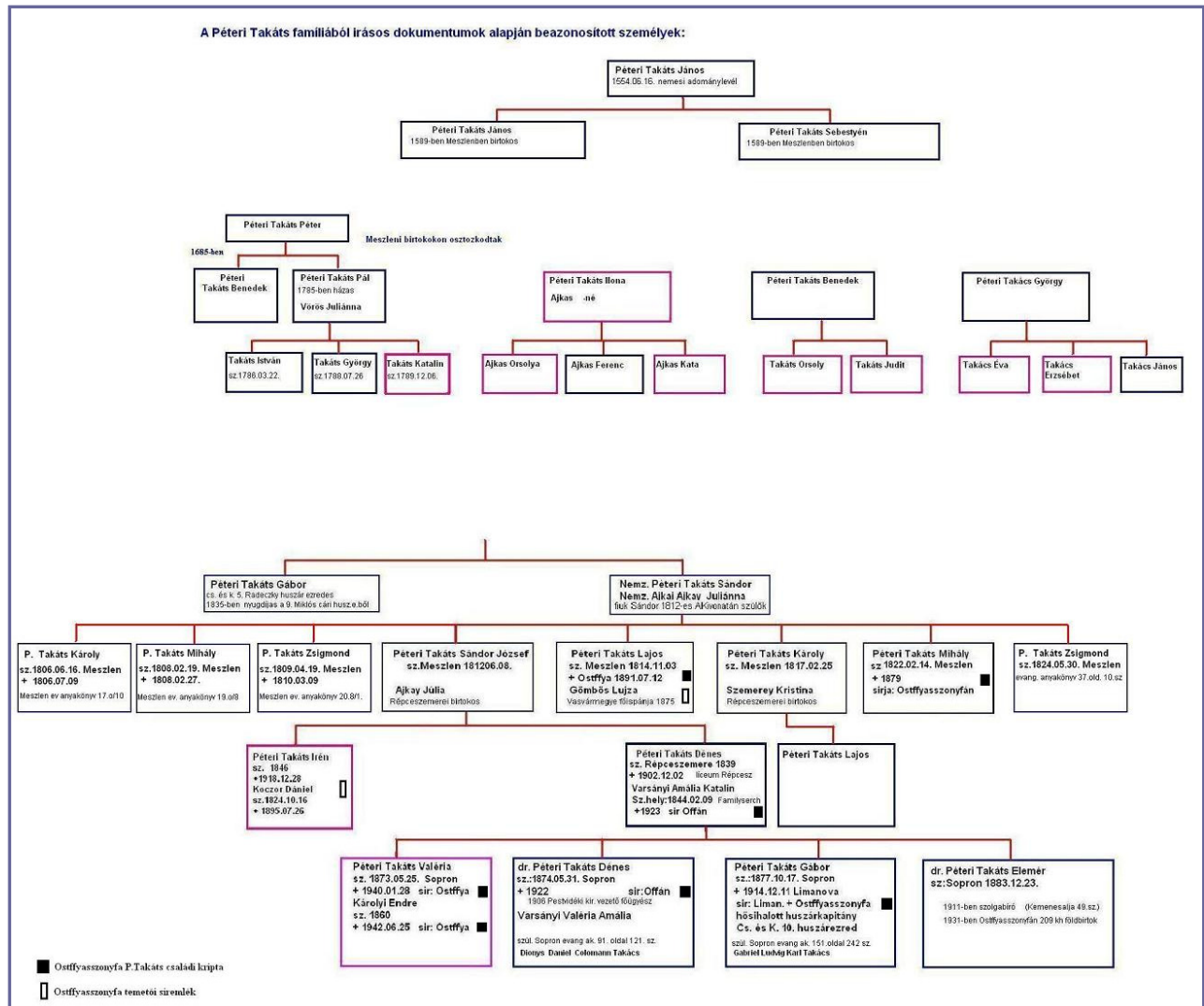
Több vonatkozásban is Ostffyasszonyfához kötődik több tagja is, annak ellenére, hogy egyikük sem született Ostffyasszonyfán. Mégis itt található a család legnagyobb temetkezési helye, a kisebb szombathelyi, és répceszemerei mellett.

Ostffyasszonyfán élt Péteri Takáts Lajos Vas vármegye volt főispánja, itt van a nyughelye a temetőben, együtt Péteri Takáts Gábor huszárkapitány, I. világháborús hősi halott földi maradványaival, és még öt hozzátartozóéval.

A család felmenője, Takács János 1554.junius 16-án nyert adománylevelet a Péteri, vasvármegyei, birtokra I. Ferdinánd királytól.

(Péteri :a nemesi névadó település korábban Gyöngyösszentkereszt, ma Táplánszentkereszt nevű település része.)^(L1)

Hiteles dokumentumok alapján a teljes leszármazási tábla (családfa) nem vezethető végig. Van olyan időszak, az 1600-as és 1700-as évek, amikor csak részadatok találhatók. Az evangélikus felekezeti anyakönyvek vezetésétől (1795) kezdve azonban teljes bizonyossággal vezethető le a családfa főként a meszlénai, a soproni és ostffyasszonyfai anyakönyvek bejegyzéseiből. Ez tisztázhat jelenleg is hibásan megjelent, és pl. az interneten is megtalálható, a Péteri Takáts családra, a családi kapcsolatokra vonatkozó helytelen leírásokat. ^(L1)

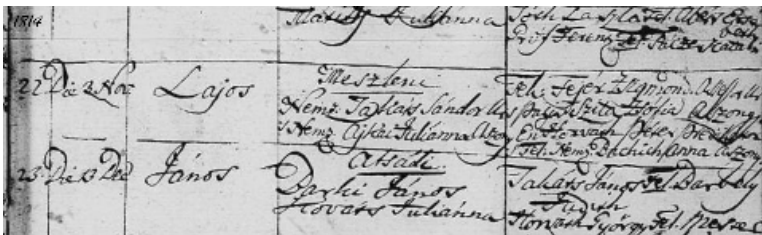
A családtörténet és családfa kutatását bonyolította a több névegyezés, névhasonlóság, a születési anyakönyvi helyek eltérése, és a korábbi leírások helytelen, félrevezető volta. Takáts Gábor huszárkapitány esetében a helytelenül közölt, több helyen pontatlanul azonosított huszáralakulatok, de még az I. v.h.-ban résztvevő K.u.K. valamint királyi hadseregek alakulatainak a harcok helyszínein részvételének keverése is.

A péteri Takáts család szombathelyi temetkezési helye. Szent Márton temető B7 parcella (2016 Bóka)
Valószínűsíthető, hogy ez volt korábban a család központi temetkezési helye, azonban a korábbi feliratok eltűntek.

A Péteri Takáts család temetkezési kriptájának,
síremlékeinek maradványai Ostffyasszonyfán.

Péteri Takáts Lajos keresztelési anyakönyvi bejegyzése Meszlen 1814.

Péteri Takáts (Takács) Lajos

született: 1814. nov. 03.-án Meszlenben, (Takáts vezetéknévvel anyakönyvezve) ^(L2)
 elhunyt : 1891.07.12. Ostffyasszonyfán (temetése július 14. Ostffyasszonyfán)
(Ostffyasszonyfa evangélikus halotti anyakönyv 249. lap 1891 év 34. sorsz. bejegyzés.) ^(L1)
 Nemz. péteri Takáts Sándor és Nemz. ajkai Ajkay Juliánna fia.

felesége Gömbös Ludovica (Lujza) *(Anyakönyvekben mindkét keresztnéven)* ^(L1)

született: 1827.07.04. Ostffyasszonyfán
 (Szülei : Gömbös Mihály sz. 1804.09.30. Ostffyasszonyfa és
 Szita Terézia) *(Csenge evangélikus I. vegyes anyakönyv 1784-1833 125. oldal)* ^(L1)

Takács Lajosné 1909.ápr.20.-án, 82 éves korában hunyt el Ostffyasszonyfán
(Ostffyasszonyfa polgári halálozási anyakönyv 1909 év 18. bejegyzés.) ^(L1)

Péteri Takáts Lajos népes családba született, ugyanis nyolcan voltak testvérek (ami nemesi családoknál abban a korban sem volt jellemző), és valamennyien fiuk. Mindnyájan Meszlenben születtek, de hárman közülük kisgyermek korban elhunytak. Takáts Lajos 77 éves korában utód nélkül hunyt el, és nyughelye az ostffyasszonyfai temetőben található.

A család a feleség, és az anyai örökségű földbirtokai miatt élt, és gazdálkodott Ostffyasszonyfán. 1875. május 18-án iktatták be Vas vármegye főispáni székébe. 1882. április 28-ig viselte ezt a tisztséget. Leváltásakor Ferenc József a Lipót Rend lovagkeresztjét adományozta neki. Az életéhez tartozó dokumentumok, anyakönyvi bejegyzések, okiratok és újságcikkek folyamatosan változó formátumú írásmóddal használják vezetéknévét hol ts, hol cs betűkkel írva. Jellemző erre síremléke is Ostffyasszonyfán, ahol egymásra vésték a T és C betűt, hogy minkét írásmód szerint szerepeljen. ^(L1)

Péteri Takács Lajos 1848 előtt közhivatalokat viselt Vasvármegyében.

1867-ben Széll József főispánsága idején már Vasvármegye alispáni székében találjuk Őt, amely hivatalt ez év május 1.-én foglalta el, s lankadatlan szorgalommal egészen 1871. december 4.-ig viselte, amikor is a közgyűlésen ünnepélyesen lemondott ezen hivataláról.

1872-ben a körmendi kerület közfelkiáltással és általános lelkesedéssel országgyűlési képviselőjévé választotta. Az országgyűlésben A Tisza Kálmán vezetése alatt álló balközép párthoz csatlakozott, ahol csakhamar előkelő helyet vívott ki magának.

1875-ben a Tisza-kabinet Őt terjesztette fel Vasvármegye főispáni tisztségére Ő felsége elé, mely hivatali beosztásra még ebben az évben ki is nevezték.

Hivatali munkája mellett buzgón vett részt az evangélikus egyházi életben.

Egy 1863-ban kelt jegyzőkönyv szerint egyházmegyei felügyelőként tevékenykedett.

Az ostffyasszonyfai evangélikus gyülekezet 1910.február 13.-án kelt jegyzőkönyve rögzítette, hogy mélt. Takács Lajosné végrendeletileg 2000 koronát hagyományozott templomépítési alapra, továbbá 600 koronát szülei sírjának fenntartására.. Péteri Takács Lajos még életében is, 1889 évben 800 korona pénzt hagyományozott templomépítési alapra.

A VASMEGYEI LAPOK. Szombathely 1875.május 20.-án kelt 40. száma számol be főispáni beiktatásáról. Ebben olvashatjuk (és szerezhetünk némi betekintést a kor szokásairól) (szó szerinti idézet) ^(L3):

„ **Vas megye új főispánja** ^(L3)

Ünnepet ült Vas megye, szép ünnepet, melynek emléke maradandó betűkkel lesz megyénk történetébe bejegyezve.

Takács Lajos, kit kiváló érdemei s a koronás fejedelem bizalma Vas megye díszes főispáni székére emelt, jött, látott és győzött.

Jött, hogy elfoglalja fényes állását, látott egy őszintén lelkesülő várost, s győzött sziveinken, noha a győzelem nem sok küzdelembe került, mert magunk is akartuk, magunk is óhajtottuk.

Hogyan változik az idővel minden! Míg hajdan a főispánok magas állásuk fényével, a hivatalos merevség tiszteletet követelő hatalmával imponáltak, korunk főispánjai lényüknek szeretetreméltóságával, eszük, szívük keresetlen fenségével hódítanak.

E jelenségnek voltunk tanúi Ernuszt Kelemen főispánsága alatt, kinek emlékét kegyeletes tisztelettel őrzi szívünk; ezt tapasztaltuk most, midőn új főispánunkat köztünk üdvözölhetni szerencsénk van.

Ámde szóljunk a beiktatás ünnepélyességeiről.

Hivatkozások: (L1) Bóka István Nemzeti Levéltári, telekezetesi anyakönyvi és településtörténeti kutatásai
 (L3) A VASMEGYEI LAPOK. Szombathely 1875.május 20.-án kelt 40. száma

(L2) Meszlen evangélikus kereszteselési anyakönyv 1814.évi 22. bejegyzés.
 (L4) A VASMEGYEI LAPOK. Szombathely 1875.május 23.-án kelt 41. száma

A megye üdvözlése.

Május 17-én délelőtt külön vonat indult Szombathelyről O.-Asszonyfára, mely a megye alispánjának vezetése alatt, a megye által megválasztott, 40 tagból állott tisztelgő küldöttséget szállította. De e vonattal nem egyedül a küldöttség utazott, hanem még mások is többen, kik a küldöttséghez önként csatlakoztak.

Főispán úr ő méltósága a küldöttséget, melynek élén Chernel Ferdinánd alispán úr tolmácsolta a megye üdvözlését, -uri lakában a legszívélyesebben fogadta.

A megye alispánja, nem különben Inkey Sándor kamarás, Gothárd István és Széll Miklós teljes magyar díszben jelentek meg. A tisztelgők sorában volt Istóczy Gy. Országgyűlési képviselőnk is. A hivatalos tisztelgés után az ősi magyar vendégszeretethez lón alkalma nyilvánulni, amidőn ő méltóságának éttermei feltárulván, a küldöttség dús terítékű asztalok körül sorakozott. Tán említenünk sem kell, hogy a hangulat élénkségét lelkes pohárköszöntések emelék. Délután a küldöttség, körében főispán úr ő méltóságával, visszaindult Szombathelyre.

A fogadás Szombathelyen.

A házak zászló és szőnyegdíszben, a nép forrong, s tömegesen siet ki az indóházhoz. A váróteremben Szombathely képviselő-testülete, élén a polgármesterrel, a pályaudvaron és kívül a nép sokasága, kívül és benn a megye értelmisége, kitűnőségei, kik között festői látványt nyújtanak Bálinth Gyula gardista huszárszázados, Szabó Vincze nyugalmazott honvédalezredes, Magassy Antal honvédszázados szolgálaton kívül és Bárdossy Sándor nyugalmazott honvédfőhadnagy díszes egyenruhájukban.

Délután 4 óra, 8 perc. A felállított mozsarak élénk durranása jelzi, hogy a különvonat főispán úr ő méltóságával a város határait befordult. A tisztelgők sokasága künn a pályaudvar épületei előtt, tűzoltóink sorfalai megett állást foglalt; középen a város képviselői a polgármesterrel. Ünneplés, feszült várakozás. A kijárat ajtajánál kíséretével megjelenik Takács Lajos, Vas megye új főispánja kardosan, kalpagosan, dísz magyarruhában, s a lépcsőn megáll. A jelenlevők ajkáról ismétlődő harsány és lelkesült éljenzés hangzik el, s Bárdossy István polgármester meleg szavakkal üdvözlö a megérkezett főispánt. A polgármester után ő méltósága szólt. Szavaiban a meghatottság tükröződött vissza; megköszönte a fogadtatást. Ámde a meghatottság szavai kellemesen érinték a lelkeket, mert szívből jöttek és szívhez szóltak. Ezután ő méltósága kocsijába szállt. A lelkesülés riadalma újra felharsant, s megindult a menet a város felé. Elöl Csénye, Sz.-Márton, Bucsú és Ondód 42 tagból álló lovas banderiuma, utána a szombathelyi tűzoltó csapat lengő zászlóval, dob és kürtzö harsogása mellett; és most következett a hintóknak hosszú sora. Összesen 96 fogat ment egymás után, melyeken a tisztelgő kíséret foglalt helyet.

A kocsik után és mellettük a nép özöne, melynek ajkáról közben-közben élénken lebbent el a lelkes „éljen!” Szent Márton községe diszkapu és üdvözlő beszéddel fogadta a községen átvonuló főispánt. A galyakkal, lombbal és füzérekkel ékesített csinos diszkapun a következő felirat állt: „Méltóságos Takács Lajos főispán urat hódolattal üdvözlö Szent-Márton községe!” Az elfogadó beszédet Raffensperger Ignác szent mártoni lakos tartotta.

A megyeházánál a tanuló ifjúság, élükön a tanári karra, várta Ő méltóságát, ki, midőn a kocsiról leszállott, a megyei tisztikar nevében Jagasics Kálmán megyénk főjegyzője által lelkes szavakkal üdvözöltetett. Itt a megyeházánál, gyengéd meglepetés várt Ő méltóságára. A lépcsőkön fel végig ünneplésen öltözött lányok álltak sorban, virágot hintve a meglepett és elérzékenyült főispán elé. Molnár István kedves lánykája pedig egy díszes koszorút nyújtott át az ünneplő férfinak. Ezzel Ő méltósága lakosztályába vonult.

A fáklyás-tisztelgés.

Estefelé egyszerre csak sötét felhők táborra leptek az ég kék azurját, megeredt az eső, s hullott alá az ég áldása megszemjázott mezőinkre. Sokan már tartottak, hogy az eső miatt az estére tervezett: fáklyás zenének el kell maradnia. Ámde ez aggodalom felesleges volt, mert 9 óra felé már újra kitisztult, s derült ég s a szende holdvilág mosolygott alá az ünneplő városra. 9 óra felé megindult a menet a tűzoltó őrtanyától. A menetet két felül tűzoltóink nyitották meg, utánuk ünnepiesen öltözött polgárai városunknak két hosszú sorban lobogtatták az égő fáklyákat. Oldalt és hátul nagy néptömeg, míg a sorokon belül a dalkar haladt elő. A menetet a Kámony-utcán végig vonult a megye háza elé. Valóban imponans látvány volt! Ily fáklyás meneteket a mondavaccinálás szomorú idélyében nem láttunk.

A fáklyások sokasága a Széchenyi téren tágas körben foglalt állást; főispán úr Ő méltósága a megyeház nagy termének egyik ablakában fogadta a tisztelgőket. A dalkör Vörösmarty szózatával nyitotta meg az ünnepélyt, mire Szombathely város nevében e lapok szerkesztője üdvözlö Ő méltóságát, tetszést aratott alkalmoszerűséggel szöve beszédébe a délután esőjét, megjegyezvén, hogy jó omennek tartja azt, mert íme, főispán urnak első megjelenését is szerencse kíséri, meghozván magával szomjazó földjeinkre az ég áldását, a jótékony esőt. A főispán ur meleg szavakban köszönte meg a megtiszteltetést, s egyetértés s összetartásra buzdítá Szombathely lakosságát. Szavait lelkes éljenzés, s ezt Kölcsey himnusza követte. Majd felharsant a Rákóczy induló, s a menet mint jött, kiváló renddel távozott.

A beiktatás.

Május 18-án, reggel 8 ½ órakor Ő méltósága, kísérv a tisztikar, s a megyei bizottság nagy számu tagjai által a székesegyházba vonult, hol megyés püspök úr Ő méltósága ünnepélyes „veni sancte-t” mondott. Az egyházi ünnepély után a megyeház nagytermében megnyílt a főispán beiktatása céljából összehívott közgyűlés. A bizottsági tagok, méltóan az ünnepély fontosságához, teljes számban jelentek meg.

Chernel Ferdinánd alispán úr a gyűlést megnyitván, előterjeszté azon okokat, melyek miatt a közgyűlés összehívandó volt; egyuttal jelentvén, hogy a megye új főispánja Szombathelyre megérkezett, egy küldöttség kinevezését indítványozta, mely Ő méltóságát főispáni székének elfoglalására a megye termébe meghívja.

A bizottság tagjainak megválasztattak: Szabó Imre megyés püspök, Ernusz Kelemen, Festetich Andor gróf, Inkey Sándor, Boda József, Káldy Gyula, Sibrik Kálmán, és Stegmüller János.

A meghívott főispán a megyetermébe lépén, harsány éljenzéssel fogadtatott. Üdvözlén Ő méltósága a megye bizottságát, felolvastatá a kinevezését tartalmazó kir. leiratot, s azután a hivatalos esküt letette. Az eskü letétele után Ő méltósága felovása emelkedett szellemű székfoglaló beszédét, mire a megye nevében rokonszenves beszéddel Chernel Ferdinánd alispán üdvözölte az új főispánt. Majd Széll Miklós bizottsági tag emelkedett fel s hévvel elmondott beszédben hasonlóan a főispánt üdvözölte.

Nem tartjuk az ünnepély jelentősége és méltóságához illőnek, hogy az elmondott beszédek csak úgy körülbelül közöljük, a hosszabb közlés pedig az idő rövidsége akadályozván, kénytelenek vagyunk azoknak egész terjedelmükben való közzé tételét jövőre halasztani.

A beiktató közgyűlés emelkedett ünnepélyes hangulattal véget érén, az állandó választmány tartott ülést, melyben a másnapi közgyűlés tárgyai vonattak tanácskozás alá. Meg kell itt említenünk, hogy az új főispán úr e gyűlésen Somogyi Miklós ügyvédjelöltet tiszt. Árvászéki jegyzővé nevezte ki, a délelőtti folyamában a premontrei tanári kar, a szombathelyi városi iskolák tanítói testületileg, továbbá a helybeli kir. törvényszék az ügyességgel, s végre Meszlen s Körmend községek küldöttségei, a szent-gothárdi perjel és egyesek tisztelegtek Ő méltóságánál.

A főispáni diszebed.

A „Sabaria” nagy termében 180, a városházi vendéglőben 120 teríték várta Ő méltóságának vendégeit. A Sabaria diszes vendégkoszorujában ott láttuk Szabó Imre megyés püspököt, Ernusz Kelemen volt megyei főispánt, Festetich Andor gróft, Radó Kálmán, Istóczy Győző, Horváth Elek és Ernusz Sándor képviselőket; ott voltak továbbá Bezeredy Elek, Kónigmayer Károly s Csontos Ferencz kanonokok, Reiszig Alajos, Gotthárd István, Inkey Sándor kamarás, Botlik vasúti igazgató s mások, kiket itt felsorolnunk a térhiány sem engedi.

A kiosztott étlap a következőleg szölt:

Tavaszi leves; fogas ászpikkal és tartármártással; angol marhasült; idei burgonya, zöld bab, zöld borsóval; pástétom vad hachéval; idei stiriaisi poulard, francia saláta; Cabinet pouding; fagyalt; sütemény stb. stb, kávé 68. budai sashegyi asztali bor, 68. somlai 66. Veuve Cliquot pezsgő.

A felköszöntések sorát főispán úr Ő méltósága kezdte meg, éltetvén Ő felségét, Magyarország koronás királyát. Azután Szabó Imre püspök és Ernusz Kelemen Takács Lajos főispánra, Takács Lajos főispánra megye közönségére, bizottsági tagjaira, Káldy Gyula Ernusz Kelemenre, Takács Lajos főispán Szabó Imre megyés püspökre, majd megyés püspök úr Ő méltósága felséges asszonyunk: a királynéra, Sebesy Kálmán a magas műveltségű úrnőre, Inkey Sándor Szombathely polgármesterére és polgáira köszönté poharát. Lett volna tán még felköszöntés is, de azok szerencsésen belefulladtak a pezsgő által felidézett jó kedv korlátozhatlan árjába.

Ebéd közben a városházi vendégek küldöttsége tisztelgett Ő méltóságánál Rusa Lázár sárvári szolabírósegéd vezetése alatt. Ugyancsak ebéd közben a következő táviratok érkeztek Ő méltóságához.

1. Beiktatási ünnepélyhez szerencse kívánataikat küldik Falk Miksa, Harkányi Frigyes, Hollán Ernő, Horváth Boldizsár.
2. A haza és Vas megye örömeiben osztozva meleg baráti üdvözlését küldi méltóságodnak beiktatása alkalmából a Flohner halebéd társaság. Ráth főpolgármester, Falk Miksa, Csemegi, Hodossy, Bujanovits, Urváry, Kégli, Vertéssy, Tóth, Busbach, Éjszaky.
3. E foglaltságom miatt sajnálatomra szavamat be nem válthatván, fogadd ezennel őszinte szerencsekívánatomat. Thaisz Elek.
4. Ünnepélyes beiktatásod alkalmából szíves baráti s hazafiui üdvözlésüket küldik volt képviselőtársaid. Szontágh Pál, Jókai Mór, Királyi Pál, Bogó Sándor, Grullner Gyula, Houchard Ferencz, Babos Elek, Horváth Sándor, Ghicz Dénés, Nagy György, Horansky Nándor, Eördögh Frigyes, Dr. Oláh Gyula, Kiss Lajos, Csernátoni Lajos, Tisza László, Szatmáry Miklós, Szatmáry Károly, Janicsáry Szilárd, Szaplonczay Miklós, Szentimrey Elek, Gáspár András, Beóthy Algernon, Gróf Degenfeld Lajos, Luksich Bódog, Zamory Kálmán. „(L3)

A VASMEGYEI LAPOK. Szombathely 1875.május 23.-án kelt 41. száma tartalmazza Takács Lajos székfoglaló beszédét.

A főispáni beiktatáshoz. (szó szerint idézett szöveg) ^(L4)

Takács Lajos főispáni székfoglaló beszéde:

„Mélyen tisztelt törvényhatósági Bizottság!

Ő cs. és kir. apostoli Felsége legmagasabb elhatározásával ezen tisztelt Vas megye főispánjává legkegyelmesebben kineveztetvén, a midőn ezen minőségemben e nagytekintetű gyülekezet nagyrabecsült díszes körében először megjelenni szerencsém van, a hála és a tisztelet legőszintébb és legbelsőbb érzületével üdvözlöm a mélyen tisztelt bizottságnak ezen ünnepélyre nagy számmal megjelent tömör díszes sorait.

E reám nézve oly nagy fontosságú ünnepély pillanatában áthatva a helyzet és feladatom komoly fontosságát nem mulaszthatom el, hogy hálásan ne emlékezzem meg e megye közönségének irányomban folytonosan tanusított kegyes és megtisztelő bizalmáért.

Kora ifjúságomtól kezdve a jelen időkig szakadatlanul nagybecsű bizalmát méltatni fokkonkénti előléptetéssel, a választás alá eső tisztviselőség legmagasabb polczára emelni, szerény, de hűséges közszolgálatomat ilyenképpen gazdagon megjutalmazni kegyeskedett.

Engedje tehát reménylenem a tisztelt megyei bizottság és tisztikara, hogy most, midőn Uram Királyom legmagasabb kegyelme éppen ezen megyének kormányzatát reám bízni méltóztatott, nagybecsű bizalmukat tőlem ez állomásban sem fogják megvonni; engedje meg a tisztelt megyei közönség, hogy a közjóra, a haza – és a megye közérdekeinek előmozdítására irányzott törekvéseimben szíves támogatásukra biztosan számíthassak.

Eskületétel után helyet foglalok most már hivatalos székemben, melyre Uram Királyom Ő Felsége legmagasabb kegyelme, hazánk magas kormányának megtisztelő bizalma felhívott; őszinte örömmel s megnyugtató érzéssel veszem a megyei közvélemény kedvező nyilvánulását, mely legmagasabb kineveztetéssel találkozik; nagyban megkönnyíti ezen bizalom hivataloskodásom terhes voltát, megnyugtató aggodalmaimat, biztos reményt nyújt, hogy a t. bizottság támogatása, a tisztviselőség buzgó közreműködése mellett hivataloskodásom hazám s megyém érdekeiben üdvös és áldásos leend.

Azon fogok törekedni lelkem egész erejével, buzgó, igazságos, és részrehajlatlan eljárásommal, hogy a kölcsönös bizalom a t. megye közönségénél tekintélye minden körülmények között fenntartassék, a t. bizottság tanácskozásainak vezetését, határozatainak kimondását részrehajlatlanul, minden személyválogatás nélkül elnöki szent kötelességem szerint fogom teljesíteni.

Sajnosan kell megemlítenem, és nem lehet tagadnunk, miként a közügyek iránti buzgalom általában az egész országban és azt hiszem, nem tévedek, ha azt mondom, hogy saját megyei életünkben is nagy mértékben megcsökkent; igyekezzünk azt kölcsönös közreműködéssel feleleveníteni. Én, ki az önkormányzati rendszert hazánkban a legszebb polgári jognak, alkotmányos életünk egyik sarkkövének és biztosítékának, a megyei tanácskozási termeket ma is a hazaszeretet, és a közművelődés iskolájának tekintem, azon fogok lenni, hogy a közügyek iránti buzgalom feleleveníttessék, s a megyei közigazgatás lehető legjobb legyen; ez által nemcsak a magas kormány törekvéseinek, de egyszersmind a közvélemény óhajításának, sőt követelményeinek kívánok megfelelni; és e helyen a t. tisztikar buzgó és lelkiismeretes közreműködésére számítok; bizton hiszem, hogy a t. tisztviselőség, melynek élén egy köztisztviselőben álló, általam is őszintén tisztelt barátom, s egykori tisztviselőtársam áll, tisztí kötelességének buzgó teljesítésével a magas kormány és a közóhajítás követelményeit jövőben is teljesen kielégíti.

Tudom én is, hogy megyénkben a közigazgatás minden ágazatában az adott körülmények között a magasabb igényeket és közvárákozást nem lehet is teljesen kielégíteni, de a közelebbi időben felkapott és sokszor emlegetett ázsiai állapotok Vas megye közigazgatásában nem találhatók; sőt elismerem és amint saját tapasztalásomból elmondhatom, miként e megye közigazgatásának vannak egyes ágazatai, melyek céljuknak és rendeltetésüknek, tekintve közviszonyainkat és az adott körülményeket, már is kielégítőleg megfelelnek; egyébként azon törekedünk, hogy közérdekeinket, valamint közigazgatásunkat is a kor követelményeinek megfelelően tovább fejleszthessük, mit a jelen megjavult pártviszonyok között e megye nagytekintetű értelmiségének buzgó közreműködésével, kit ma már a szerencsés egyesülés folytán egyesült erő és akarat lelkesít, mely körülményt én e helyről is mint közérdekeinkre nézve üdvös és áldásos ténynek lelkem mélyéből üdvözlök, idő és alkalmasszerűleg sikeresen megoldani lehet.

Ezek azok, amiket felavatásom e fontos pillanatában e nagytekintélyű gyülekezet előtt megérinteni kívántam: azoknak fenntartása és fejlesztése, a szeretet és mélyen tisztelt megyénk érdekeinek buzgó ápolása hivatalos törekvéseimnek fő tárgyát fogja képezni.

Nem tudom mennyire leszek képes törekvéseimben a személyemhez kötött közvárákozásnak megfelelni; mert érzem, miként oly elődök után, kiknek egyike erejének ruganyosságával, buzgó közreműködésével, e megye közérdekeinek ápolásával s áldozatkészségével, sőt volt eset, amidőn önfeláldozásával is hivatását teljesen betöltvén, e megye közbecsülését és tiszteletét nagy mértékben kiérdemelte, míg korábbi másik hivatali elődöm, kinek ugyan ma már csak felejthetetlen emléke lebeg e szent helyen, hol hosszas munkálkodása alatt szerzett érdemein felül még e megyének két élő emléket is hagyott hátra, kiknek egyike, mint e megye méltó büszkesége, az ország kormányának egyik fődísz, a legválságosabb anyagi bajaink között, a legsúlyosabb tárczát oly remekül vezeti; a másik a megye tisztikarának egyik legjelesebb tagja, kiktől szíves elismeréssel megemlékezni éppen ez ünnepélyes pillanatban hivatásomnak tekintetem; ily elődök után, mint már mondtam, hivataloskodni nehéz feladat.

Hivatkozások: (L1) Bóka István Nemzeti Levéltári, felekezeti anyakönyvi és településtörténeti kutatásai
(L3) A VASMEGYEI LAPOK. Szombathely 1875.május 20.-án kelt 40. száma

(L2) Meszlen evangélikus keresztlési anyakönyv 1814.évi 22. bejegyzés.
(L4) A VASMEGYEI LAPOK. Szombathely 1875.május 23.-án kelt 41. száma

Azonban, uraim, azt hiszem, hogy elvállalt hivatalos kötelességeim buzgó és lelkiismeretes teljesítése által sikerülend majdan nekem is Felséges Uramnak, az ország magas kormányának és a megye közönségének meglegedését, nagybecsű bizalmát kiérdemelni, mert a méltányosság mindenkitől csak annyit követelhet, mennyit az adott körülmények között megtenni lehetséges. E reményben azon belső óhajtással zárom beszédemet, hogy forrón szeretett hazánk és megyénk az ország magas kormányának ápoló karjai – és saját hathatós közreműködésünkkel nyomasztó helyzetéből mielőbb felvirulhasson. S dicső Fejedelmünk népe boldogságán lelhesse örömét.

Végre mély hálámat fejezem ki a t. megye közönségének azon szívélyes fogadtatásért, s rendkívül fényes megtiszteltetésért, melyet hivatalos állásom iránt tanúsítani kegyeskedtek: áldja meg a gondviselés a megye bizottságát s annak lakosságát, hogy annyi balsors után szebb és jobb napokat élhessen e megyében s e hazában !"

Péteri Takács Lajos főispán úr székfoglaló beszédét követően Chernel Ferdinánd alispán üdvözlő beszéde, majd Széll Miklós bizottsági tag beszéde méltatta méltóságos főispán urat. *(Ezen üdvözlő beszédek teljes szövegét is közli a fent említett újság.)* ^(L4)

Takács Lajos főispán úr Ő méltóságának, mint Kőszeg szabad királyi város főispánjának beiktatása Kőszegen május 20.-án ment végbe. Ő méltóságát Szombathelyről kocsin mintegy 30 polgártársunk kísérte, s megérkezésekor ünnepélyesen fogadtatott. A beiktatási közgyűlés után díszbéd következett. ^(L4)

Takács Lajos hét éven át, 1882. április 28-ig, 68 éves koráig viselte a főispáni tisztséget. Leváltásakor Ferenc József a Lipót-rend lovagkeresztjét adományozta neki.

Ezt követően visszavonultan élte hátralévő 9 évét ostffyasszonyfai birtokán feleségével. A közügyektől azonban teljesen nem vonult vissza, bár azokban csak néha-néha vett részt.

Halálhírét a Vas megyei Lapok 1891.július 16.-án megjelent XXV. évfolyamának 57. száma közölte.

Temetése 1891.július 14. én volt Ostffyasszonyfán. ^(L1)

Péteri Takács Lajos sírmléke Ostffyasszonyfán

Lipót-rend lovagkereszt

Péteri Takáts Dénes

született: 1839. Répceszemerén
 elhunyt : 1902.12.02. Répceszemerén
 Péteri Takáts Sándor József és Ajkay Julia fia.

felesége Varsányi Amália Katalin (*Familyserch*)^(L-1)

született: 1844.02.09. Szombathelyen

Péteri Takáts Dénes az unokaöccse Péteri Takács Lajos volt Vasvármegyei főispánnak. Az Ő testvérének, Péteri Takáts Sándor Józsefnek a fia.

A soproni líceumban tanult, majd jogot hallgatott Bécsben és Budapesten. Az ügyvédi vizsgát 1864-ben tette le. Állami alkalmazásba lépett, 1867-ben szolgabíró, 1869-ben törvényszéki ülnök, majd bíró, 1890-tól bírósági elnök. Az 1897-es Tiszti Címtár adatai alapján ekkor a III. Soproni királyi törvényszék elnöki beosztását töltötte be, a 10 fős bírói testülettel működő táblabíróság élén. Irányítása alá tartozott az 1. Soproni kir. járásbíróság, a 2. Cseperegi kir. bíróság, a 3. Csornai kir. járásbíróság, 4. Felső-pulyai kir. bíróság, 5. Kapuvári kir. bíróság, 6. Kis-martoni kir. bíróság, 7. Nagy-martoni kir. bíróság.

Fő foglalkozása mellett nagy részt vállalt az evangélikus egyházi életben is.

A DUNÁNTÚLI ÁG. HITV. EV. EGYHÁZKERÜLETI SOPRONI LÍCEUMNAK

(államilag segélyezett főgymnasium és theologiai főiskola)

ÉRTESÍTŐJE AZ 1902/1903. ISKOLAI ÉVRŐL II. fejezetében, az iskola történetéről az alábbiakat írja:

” 1. Legyen ez évben is Értesítőnk első lapja a hálás kegyeletnek szentelve.

Egy férfiú dőlt ki az élők sorából, kinek áldásos munkásságához fűződik intézetünknek újabbkori fejlődése.

Péteri Takáts Dénes -nek 1902. december hó 2-án váratlanul bekövetkezett halála megrendítő hatással volt mindazokra, kik Őt ismerték, tisztelték, szerették. Nevét nemcsak Sopron vármegyében, hol bölcsőjét ringatták, nemcsak Sopron sz. kir. városban, mely közhasznú, sokoldalú tevékenységének színhelye volt, hanem Dunántúl minden egyéb részeiben is tisztelettel emlegetik.

Nem lehet e helyen feladatomban, hogy e derék férfiúnak, a hazai **bírói** testület e tiszteletreméltó, előkelő tagjának a törvénykezés s a társadalom terén kifejtett, közelismeréssel párosult munkásságát érdemileg méltassam. Szorítkozom néhány vonás kiemelésére azon súlyos veszteség igazolása végett, mely elhunytával az egyházat és iskolát érte.

Péteri Takáts Dénes, a dunántúli hitbuzgó evang. gentry-családok egyikének a sarja. A nemzetség, melyből származik, a Vas- és Sopronvármegye területén fennálló egyházközségeknek, illetőleg egyházmegyéknek derék felügyelőket adott. Az apák hitbuzgó lelke átöröklődve az unokákra, Takáts Dénes nemcsak híven őrizte meg ősei hagyományát, hanem az idővel teljesen megváltozott viszonyok közt s az igazságszolgáltatásnak szentelt hivatás nehéz gondolai mellett is, még gyarapította s egyháza javára mind jobban értékesítette.

Bizalommal fordult feléje az egyházi közvéleménye. Kifejezésre jutott ez azon bizalmi állásokban, melyeket az egyházkormányzat terén elfoglalt. A soproni egyházközség, a soproni alsó egyházmegye s a dunántúli egyházkerület jegyzőkönyvei örökítik meg emlékezetét. Mint e g y h a z - m e g y e i felügyelő az egyházközségek, mint i s k o l a i f e l u g y e l ő az iskola érdekeit szolgálta hűségesen. Ez utóbbi minőségben három évtizeden át állott az o működése lyceumunk örvendetes fejlődésével szoros kapcsolatban. 1874 — 1895-ig, mint a főiskolai tanári nyugdíjintézetnek szármvevője, 1884-től halála napjáig, mint az egyházkerület főiskolai kisbizottságának elnöke és soproni tanintézeteinek felügyelője fejtett ki örök hálára kötelező sikeres munkásságot.

A szilárd, puritán egyszerűséggel párosult férfias j e l l e m m e l összhangban volt az az elfogulatlan, éles ítélőtehetségre támaszkodó bírói higgadság, az a viszonyokat minden oldalról mérlegelő, tisztult nézetben megnyilatkozó meggyőződés, a törvény rideg betűjétől annak szelleméig emelkedő méltányosság, mely szavában mindig kifejezésre jutott s mely szavának mindig döntő súlyt is adott. Ehhez járult ritka önzetlensége, mindenki iránt nyilvánuló megnyerő előzékenysége s szolgálatkészsége, a saját erkölcsi értékének súlyát másokkal inkább sejtető, mint tudató, társai tevékenységet pedig mindig őszintén elismerő s méltató jellemvonás, mely csendes, zajtalan közhasznú tevékenységének méltó kísérője volt.

Váratlanul bekövetkezett halála gyászba borította lyceumunk családi hajlékát. A főiskolai tanári kar külsőleg is adott kifejezést a méltó gyásznak. Kegyeletet tolmácsolta az elárvult családhoz intézett részvétiratban s értekezleti jegyzőkönyvében, a Répceszemerénben lefolyt gyászszertartáson képviseltette magát s a koporsóra koszorút helyezett, a temetés napján pedig felfüggesztette az előadásokat.

—Az igaznak emlékezete áldott!—

2. Néhai péteri Takáts Dénes elhunytával megüresedve a főiskolai felügyelőnek s a főiskolai kisbizottság elnökének állása, ft. és mélt. Püspök úr e sorok íróját, a theol. főiskolai igazgatót bízta meg a h e l y e t t e s s e l.

Ez állásoknak a fennálló szabályrendelet értelmében való betöltése a f. évi június hó 22-ére Sopronban összehívott főiskolai nagybizottság rendes évi ülésén fog megtörténni.

Péteri Takáts Gábor

a császári és királyi (k.u.k.) 10. huszárezred hősi halált halt kapitánya

(A fénykép az Ostffyasszonyfán, Károlyi Endrénél nevelkedett, Sopronban élő Horváth Imréné tulajdona.)

1877. október 17-én Sopronban született, elpolgárosodott nemesi családban.

Keresztelési bejegyzése a soproni ev. anyakönyvbe 1877. október 28.-án Gabriel, Ludwig, Karl keresztnéven történt. ^(G1) ^(G2)

Anyja, a nemesi származású Varsányi Amália Katalin született Szombathelyen 1844.február 9.-én. ^(G2)

Apja Takáts Dénes született 1839-ben Répceszemerén.

Elhunyt 1902.12.02.-án Répceszemerén, melyről megemlékezés jelent meg a Soproni Lyceum 1902/1903 számában. ^(G2)

Az apa nyugdíjazása előtt törvényszéki bírósági elnök volt Sopronban.

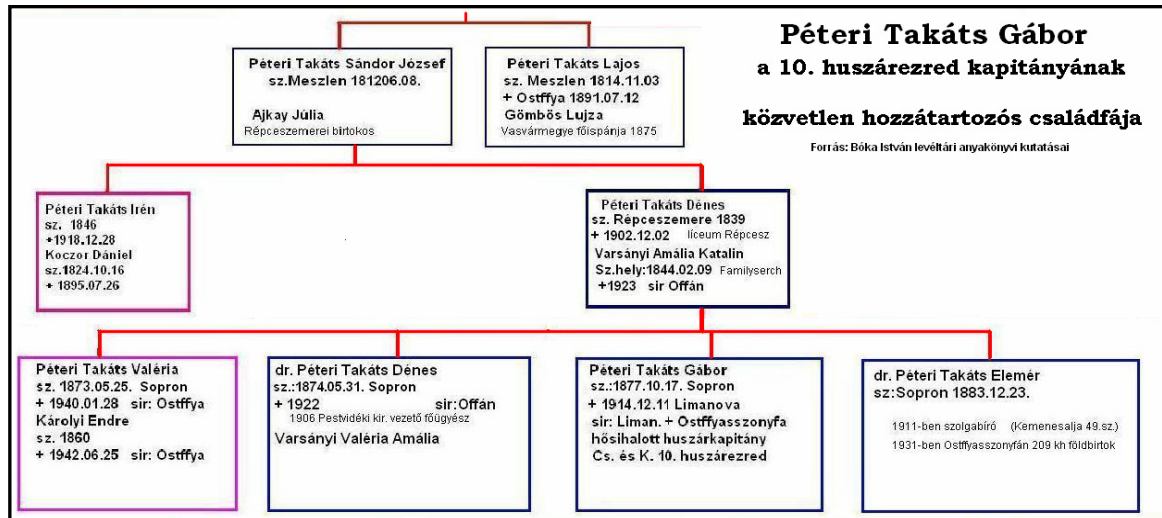

Takáts Gábor bátyja, ifj. Takáts Dénes is a jogi pályát választotta, miután államvizsgázott 1901-től kinevezték Büntető Törvényszéki aljegyzőnek Sopronba, 1906-tól pedig a Pestvidéki Királyi Ügyészségen kapott megbízatást, vezető ügyészi beosztásban. Másik két testvére: nővére, Valéria 1870-ben született, és 1940.január 28.-án hunyt el Ostffyasszonyfán. Férje Károlyi Endre (1860-1942).

Öccse Elemér Sopronban született 1883.12.23.-án, aki szintén jogi tanulmányokat folytatott, majd szolgabíróként szolgált a közt. ^(G2)

A családból még ismertebb:

péteri Takáts Gábor nevű nagybácsi, péteri Takáts Sándor testvére, aki 1835-ben a cs. kir. 5. „Miklós cár” huszárezredből ment nyugdíjba mint alezredes. A cs. kir. 5. „Radeczky” huszárezredből helyezték át, és I. Miklós orosz cártól a Szent Szaniszló Rend 3. osztályú kitüntetését kapta meg. ^(G3) és Péteri Takáts Lajos Vas vármegye volt főispánja (1875-1882). ^(G2)

Az ifjú Takáts Gábor pályaválasztását valószínűleg nagyban befolyásolták a nagybátyja katonai pályafutásáról szóló elbeszélések is.

(Élettörténetének leírásában minden esetben külön meg van említve a **cs. és kir.** –németül **k.u.k.** – az Osztrák Magyar Monarchia közös hadi intézménye, megkülönböztetésül, a vele egyidőben működő Ausztria – császári-királyi – illetve Magyarország –magyar királyi – saját katonai intézményeitől.)

Takáts Gábor az elemi iskola után a soproni lyceumban kezdett tanulni. Osztálytársai tudták, hogy katona akar lenni. ^(G3) Nyáron úszott, a családi nyaralások során lovaglással is próbálkozott. Rendszeresen kerékpározott, télen korcsolyázott, síelt. Foglalkozott atlétikával, jó tornász volt. Részt vett az iskola vívószakkörének tevékenységében, löni is megtanult. Tanulmányait sem hanyagolta el, minden tárgyból jeles, vagy jó szintet ért el.

Németül anyanyelvi szinten beszélt, írt és olvasott. Tanárai törekvését méltányolták, igyekeztek felkészíteni a szükséges tantárgyakból a továbbtanulásra. Jól érettségizett 1895-ben. Jelentkezett Bécsűjhelyre, a Katonai Mária Terézia Akadémiára (Theresianische Militärakademie, melyet 1751. december 14-én Mária Terézia császárné alapított. A magyar királyi honvédtisztek képzését, 1897-től végezte a Theresianum katonai akadémiával egyen jogúsított, budapesti Ludovika Akadémia.).

A német nyelvű szóbeli és írásbeli vizsgákon igen jól megfelelt, testnevelési vizsgái is kiválóra sikerültek.

A Katonai Akadémiát 1895 október 1.-től kezdte el. A három év során folyamatosan jól teljesítette a követelményeket. A záró vizsgákat igen jó eredménnyel tette le. Hadnagyi rendfokozatban avatták fel 1898. aug. 18.-án és kinevezték a cs. és kir. 13. huszárezredhez (a legmagyarabb fegyvernemhez) Kecskemétre.

Szolgálati beosztásai a háborúig: ^(G3)

Takáts Gábor huszárhadnagy 1898. okt. 1-jén jelentkezett szolgálatra Kecskeméten, a cs. és kir. 13. huszárezred pót század parancsnokánál. Pár napig tartózkodott a városban, majd indult Galíciába, Jaroslau kisvárosban állomásozó ezredéhez. Az új tisztet Feigl Endre huszárezredes, az ezred parancsnoka fogadta.

A cs. és kir. 13. huszárezredet 1859. május 10-én szervezett önkéntes könnyű lovashadosztály, valamint az 1859. aug. 17-én alakított hasonló lovashadosztály összevonásával, ezredé törzsenő átszervezésével állították fel.

A cs. és kir. 13. huszárezred Jaroslauból Lancutba került át, innen tértek vissza Magyarországra.

Az ezredtörzs és a II. osztály Székesfehérváron, a I. osztály Tolnában, a pót század, a tartalék, a kiképzés folyamatosan Kecskeméten állomásozott.

Feigl Endre ezredes az ezredtörténet ismertetése, a vezető tisztek bemutatása után századszolgálatra osztotta be az érkezett új tisztet és vezényelte a dandár tiszti iskolára, a lovagló tanfolyam elvégzésére. Takáts Gábor huszárhadnagy jól lovagolt, tudott a lóval bánni, bár ismeretei még hiányosak voltak.

Elkezdte a dandártiszti iskolát, ahol az elméleti vizsgákon „igen jó” eredményeket ért el. A gyakorlati vizsgákon viszont csak „megfelelő” értékelést kapott. A tanfolyamon a gyakorlati tárgyakból a következő évben újra vizsgázott, most „jó” eredménnyel végzett. Századbeosztott tisztként, illetve az altiszti iskolán tanárként teljesített szolgálatot.

A Jubileumi Emlékérem kitüntetését 1898. dec. 2-án kapta meg, a császár és király uralkodásának 50 éves évfordulója alkalmából.

Az ezrednél 1902. november 1-jén főhadnaggyá léptették elő. A minősítéseiben minden év során igyekvő, jó hozzáállású, jó elméleti tudású tisztként jellemezték. Parancsnokai elfogadták és támogatták jelentkezését a Hadi Akadémiára. Felvételi vizsgán elérte a jó szintet, mivel német nyelvtudása is jó volt.

1903. október 1-től újra Bécsbe költözött a Vezérkari tiszti iskola elvégzésére.

Két nehéz, tanulással, gyakorlatokkal teli évet töltött el Bécsben. A vezérkarhoz jelölt tisztek katonai tárgyakat, nyelveket tanultak. Hadseregszervezés, hadtörténelem, vezérkari szolgálati ismeret, vezetési ismeretek, tereptan, stratégia, taktika, erődítéstan, aknász, utász, árkász, hidász ismeretek szerepeltek.

A nyelvoktatás keretében a francia, olasz, orosz Volt elsősorban, illetve egy szabadon választott nyelv a Monarchia valamely nemzetiségének nyelve közül (szlovák, román, horvát). Személyi anyagában nem szerepel ezek közül melyiket tanulta, vagy melyiket kellett használnia. Nyelvismeretével kapcsolatban feljegyezték, hogy beszél franciául. Naponta volt lovagló óra, több esetben a Práter területén. Az oktatás általában reggel 7 órakor kezdődött és késő délután ért véget. Este harcászati, hadműveleti írásbeli feladatokat oldottak meg, vázlatokat, térképeket rajzoltak. A jelöltek osztályozták, eredményességi sorrendet állapítottak meg közöttük, mely a későbbi szolgálati beosztást nagyban befolyásolta. Takáts Gábor huszárfőhadnagy a Hadi iskolán jól teljesített, „igen jó” eredménnyel vizsgázott. Az éves „császár” gyakorlaton ellenőrző tisztként vett részt.

Miután jelentését leadta, a debreceni Magyar királyi honvéd lovasdandárhoz vezényelték vezérkari szolgálati gyakorlatra, 1905. november 1.-én. Két év után, 1907. november 1-jén Gyulafehérvárra követtezték, a cs. és kir. 19. dandárparancsnoksághoz kapott beosztást.

A dandár parancsnoka, gróf Scheuchentuel Viktor (1857-1938) tábornok fogadta, törzsmunkára osztotta be. Szolgálati tevékenységéről jó minősítést adott.

A dandárja a cs. és kir. 35. hadosztály kötelékébe tartozott, mely Kolozsváron állomásozott.

A négyévi gyakorlati időszak után azonban nem vették át vezérkari szolgálatba. Megkapta a Bronz Katonai Érdemérem kitüntetését, vörös szalag, majd visszavezényelték lovas-tiszti szolgálatba.

1909. év elején egy ideig Nagyszombatban, a cs. és kir. 12. huszárezred állományába került, a törzsbe. Az ezrednél kapta meg a császár és király trónra lépésének 60 éves évfordulójára alapított Jubileumi Keresztet 1908. dec. 1-én. Az év során, május 1-jén Miskolcra helyezték át a cs. és kir. 15. huszárezredhez. Századtisztként az önkéntes iskola tanáraként, az altiszti iskola parancsnokaként szolgált.

1912-ben elvégezte bruck-királyhidai hadsereg lövész és géppuska parancsnoki vizsgát tett.

Az ezredhez visszatérve géppuskás szakasparancsnok volt. 1911 júliusában a cs. és kir. 7. „Vilmos német császár és porosz király” huszárezredhez került Nyíregyházára. Géppuskás osztag parancsnokának nevezték ki.

A cs. és kir. 7. huszárezredtől a géppuskás osztagot áthelyezték a **cs. és kir. 10. „Friedrich Wilhelm Porosz király” huszárezredhez**, 1912. szeptember hónapban. Az ezredtörzs Budapesten állomásozott. A pót század, a tartalék és a hadkiegészítő Székesfehérváron települt.

A háború ^{(G2), (G3)}

Az első világháború német győzelmekkel indult, a nyugati front és a keleti front északi szakaszán. Az Osztrák-Magyar Monarchia katonai helyzete azonban nem alakult ilyen kedvezően. Az osztrák tábornokok, akik 1914. júliusában fegyveres megtorlást követeltek Szerbia ellen, 1914. decemberében a Monarchia mindkét arcvonalán visszavonulóban voltak. Délen Szerbiában iszonyú veszteségek után megakadt Potiorek tábornok büntetőhadjárata, észak-keleten a Monarchia lengyel tartományaiban szintén tragikus volt a helyzet. A Brussilow orosz tábornok vezette „GÖZHENDER” mélyen benyomult a Monarchia területére Galíciába és a magyar északkeleti felvidékre. A Monarchia hadvezérei központi védelmi terv hiányában helyi ellentámadásokkal próbálták megállítani a győzedelmesen előnyomuló orosz túlerőt. Ezek közül a rögtönzött ellentámadások közül csak egy járt sikerrel: a magyar huszárok limanowai rohama.

Hivatkozások: (G1) Sopron evangélikus kereszteleési anyakönyv 1877. 151. oldal 242. bejegyzés.

(G3) Hegedűs Elemér: Soproni Szemle 2016. I. száma : Péter Takáts Gábor huszárkapitány

(G5) Kozma Miklós: Egy csapattiszt naplója 141. oldal

A szövegidezetek minden esetben a szerzők írásos engedélyével.

(G2) Bóka István Nemzeti Levéltári, Soproni Liceumi, Hadtörténeli Levéltári és településtörténeli kutatásai

(G4) Nagy háború kutatásáért közhasznú alapítvány: nagyhaboru.blog.hu/2011/12/28/jottek_lattak_gyoztek

(G6) Fehérvári Huszárok Egyesülete Páli Csaba hagyományörző huszár alezredes

A huszárságról általában : „Magyar Huszár” 1935 kiadvány

A **cs. és kir. 10. huszárezred** a részleges mozgósításra, valamint a déli határvidéke, Mitrovica városba (ma Szerbiában lévő Szávaszentdemeter) történő elvonulásra 1911. július 28-án kapta meg az utasítást. Az ezred rövid idő alatt készenléletben állt, az I. osztály 1. százada július 30-án, a József pályaudvaron megkezdte a bevagonírozást és indultak rendeltetési helyükre.

Az ezred parancsnoka: Markovits Kalmán alezredes.

- Segédtiszt: Strosser Ákos kapitány
- osztály parancsnoka: Pust Jenő őrnagy
- osztály parancsnoka: dálnokfalvi Bartha Imre alezredes
- Géppuskás osztag parancsnok: Takáts Gábor kapitány, beosztottjai: tasnádi Szántay Jenő kapitány és margittai Margittay József főhadnagy.

Az első szerelvény 1914. aug. 31.-én késő este érkezett Mitrovicába. A mozgósított, háborúba induló huszártisztek arany zsinóros, világoskék atillában, prêmes, világoskék mentében, zsinóros veres nadrágban voltak felöltözve. A csákó viaszosvászonnal bevonva, vállukon az aranyozott kartus.

Az ezred Mitrovica mellett, kukulevici falunál gyülekezett, bevárva a hadosztály többi alakulatának beérkezését.

A hadosztály parancsnoka: Mayr Viktor tábornok (1852-1933), a 4. dandár parancsnoka: Losert Gusztáv tábornok (1858-1922), a 8. dandár parancsnoka: Bauer Viktor ezredes (1867-1937).

Székesfehérvárról a kiegészítés aug. 3.-án érkezett. Az ezred feladata a Száva folyó biztosítása volt. Egy-egy szakasz átment a folyón, de a géppuskások bevetésére nem került sor.

Augusztus 18.-án Zágráb – Bécs – Odenburg – Jaroslau útvonalon indultak (a ma Lengyel - Ukrán területre) **Galíciába**. Lubaczow állomásán rakodtak ki, és a cs. és kir. 4. Hadsereg kötelékében kaptak beosztást. A kirakodó állomásról lóháton indultak Tomasow irányába. Fő feladatuk a 4. Hadsereg szárnyának biztosítását kapták, de nekik kellett az összeköttetést tartani a 3. Hadsereggel. Az ezred és benne a géppuskás osztag szinte állandóan igénybe volt véve. Az orosz támadások elhárításában, felderítő műveletek biztosításában, előőrsök védelmében vették igénybe őket. A Takáts Gábor vezette géppuskás osztag mindig az utolsók között vonult hátrafelé. Takáts Gábor Kapitány és Szántay Jenő kapitány októberben Bronz Katonai Érdemrendet kapott hadi szalagon. Szántay kapitány megsebesült, és helyére az 1. századtól alsó-mátyásföldi báró Matyasovszky Zoltán került.

A lovashadosztályt december 1.-én kivonták a XI. hadtest alárendeltségéből, és új feladatot kaptak az induló hadjáratban. A lapaniwi – limanowai hadjárat során, december 6-8.-a között a cs. és kir. 10. huszárezredből báró Fiath Béla kapitány vezetésével Alt-Sadec, majd Neu-Sadec elfoglalására indult különítményben, a géppuskások is ott voltak. A cs. és kir. 10. lovashadosztály mind a négy ezredével, benne a cs. és kir. 10. huszárezreddel (-) Limanowánál, a jablonieci hegyen létesített gyenge védővonalba került. Azt a feladatot kapta, hogy megakadályozza az orosz 15. hadosztály előnyomulását. ^(G3)

Maga a Jabloniec-hát egy a terepszintből kb. 200 méter magasra kiemelkedő, erdőrészekkel borított terület, amely Limanova felől a 624-es magassági pont felé emelkedik. Az állás jobbszárnya a Jabloniec erdős déli lejtőjén egy tisztás mentén haladt. A mögötte levő erdő a tartalékok fedett elhelyezését tette lehetővé. A hevenyészett fő védelmi vonal közepe a Jabloniec lapos gerincén egy kis nyírfaterdő előtt húzódott végig, majd az északi lejtőjén lefelé haladva érte el a kaninai köves országot. Összességében megállapítható, hogy a védelem szempontjából igen kedvezőtlen és szinte semmilyen komolyabb védelmet nem nyújtó állásokban zajlottak a következő napok összecsapásai.

December 7-én két Landsturm munkásosztág dolgozott a Jabloniec-háton és lejtőjén, hogy valamilyen állást építsenek a kijelölt területen. Amikor a huszárok odaértek, akkor még csak fél méter széles és fél méter mély, összefüggéstelen gödröket találtak, némelyiket vízzel tele. Drótkadály nem volt.

December 9-én este végrehajtották a védők átcsoportosítását és a 13-as jász kun ezredet kivonták az arcvonalból. A balszárnyra került a miskolci 10. honvéd gyalogezred III. zászlóalja Békássy százados vezetésével. A középső védőszakasz Hertelendy Miklós százados (10/5. század) parancsnoksága alá került. A jobbszárnyon pedig Brokes Jenő százados (10/2. század) vette át a védőszakasz parancsnokságát.

December 10-én délután 4 óra körül a 9. Nádasdy (Sárvári) és a 13-as jász kun huszárezred parancsot kapott, hogy december 11-én reggel 6 órára váltsák fel a Jabloniecen állásban levő lovasságot. Tehát elérkeztünk 1914. december 10-nek estéjéhez, amikor a védőállásban levő huszárszázadok a reggelt várták, s a felváltást. Kemény hideg volt, mindenki fagyoskodva húzta össze magát a szabad ég alatt. Éjfél előtt egy órával orosz tűzrajtaütés volt a jobbszárnyon, aztán csend lett. Brokes százados 11-én 02 órakor még végigjárta a védőszakaszát, ahol a nagy hideg miatt a legénység sem aludt. ^(G4)

December 10.-én este a cs. és kir. 10. huszárezred is a védővonalba volt. A hegygerincen lévő 2. sz. védelmi szakaszon Hertelendy Miklós huszárkapitány volt a parancsnok. Ide került még az ezred 5. százada, a cs. és kir. 59. gyalogezred egy része, a cs. kir. 34. Landwehr gyalogezred egy százada, a 212. Landsturm zászlóalj fél százada. Ezen a védővonalon kerültek állásba a 10. huszárezred géppuskái. Az osztag és az 1. szakasz parancsnoka Takáts Gábor kapitány, a 2. szakasz parancsnoka Margittay József főhadnagy volt. A két szakasz kb. 150-180 méter távolságban helyezkedett el. ^(G3)

Az állás elfoglalása után Takáts Gábor felkereste a 2. szakaszt, tájékoztatta beosztottjait, hogy kb. reggel 6 óra körül érkezik a váltó alakulat. Támadás esetén addig tartani kell az állásokat. „A belünket itt lehet hagyni, a géppuskákat nem!” közölte, majd beosztottjaitól elkészítve hozzátette: „Isten adja, hogy megérjük a hajnalt” A géppuska állásához visszatérve éberségre intette huszárait. Az orosz támadás kora hajnalban kezdődött, visszaszorították a védőket, elfoglalták a géppuskákat. ^(G3)

Hivatkozások: (G1) Sopron evangélikus kereszteleési anyakönyv 1877. 151. oldal 242. bejegyzés.

(G3) Hegedűs Elemér: Soproni Szemle 2016. I. száma : Péter Takáts Gábor huszárkapitány

(G5) Kozma Miklós: Egy csapatlitz naplója 141. oldal

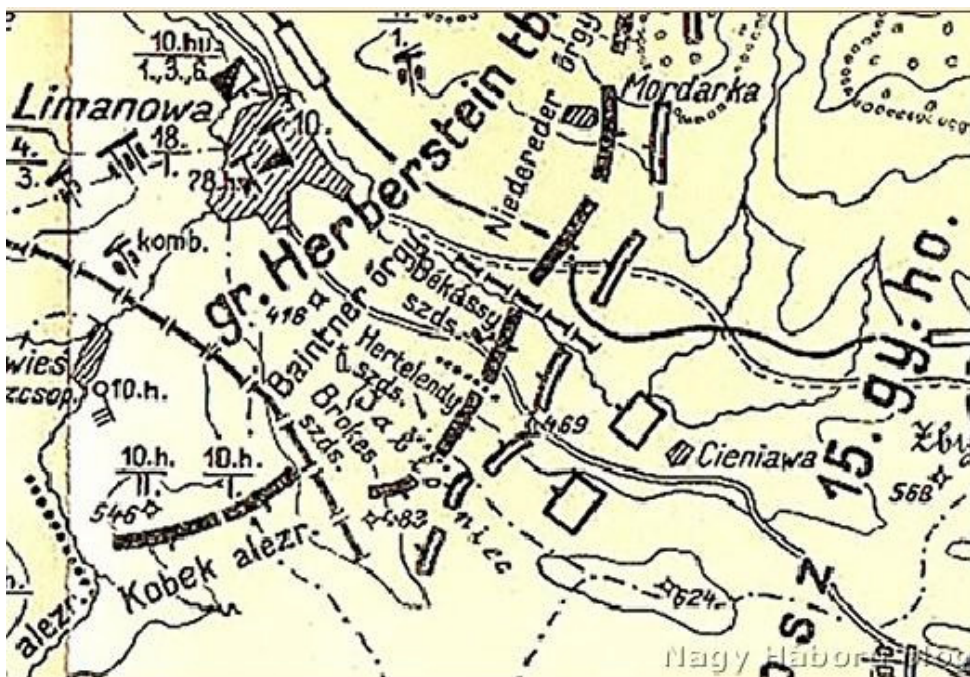
A szövegidezetek minden esetben a szerzők írásos engedélyével.

(G2) Bóka István Nemzeti Levéltári, Soproni Liceumi, Hadtörténeti Levéltári és településtörténeti kutatásai

(G4) Nagy háború kutatásért közhasznú alapítvány: nagyhaboru.blog.hu/2011/12/28/jottek_lattak_gyoztek

(G6) Fehérvári Huszárok Egyesülete Páli Csaba hagyományörző huszár alezredes

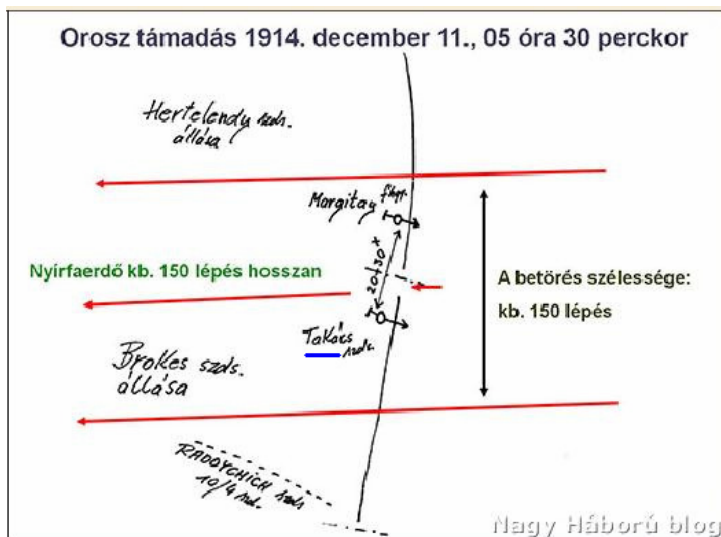
A huszárságról általában : „Magyar Huszár” 1935 kiadvány

Az 1914. december 10., 24 órai helyzet (Forrás: Julier Ferenc műve - Nagy Háború Blog)

December 11-én reggel 5 óra után még teljes sötétség volt. Hirtelen erős gyalogsági tűz zúdult a magyar középső és a jobb szárnyra. Hangos „urrá” kiáltás is hallatszott, amely az orosz gyalogsági roham kísérője volt. Az oroszok rövid puskatűzelés után szuronyrohamra indultak. Támadásukat nem lehetett megállítani, és a Jabloniec gerincén betörték az állásokba. Brokes százados a tartalékért indult, és amíg ő távol volt, a gyilkos közelharcban elesett a 10-es huszároktól Kovácsffy Kálmán főhadnagy, alantos tiszt és Takács Gábor százados, a géppuskás osztag parancsnoka is. A sötétben tomboló közelharc elérte a középső védőszakasz jobbszárnyán tüzelő 10-es géppuskás osztagot is. Az összekeveredett tömegben Margitay József főhadnagyt

csak akkor vágta oldalba a puskájával az egyik orosz, amikor az már pisztollyal lövöldözött az ellenségre. Addig mindegyikük azt hitte, saját társa áll mellette. ^(G4)

Az arcvonalba a betörés kb. 150 lépésnyi szélességben történt, és az ember-ember elleni harcban álló tömeg folyamatosan az állások mögötti nyírfaedő nyugati szegélye felé sodródott. Még mindig sötét volt, alig lehetett látni valamit.

Ezekben a percekben Limanova délkeleti kijáratától a lovaikról szállt 13-as jászkun és 9-es Nádasdy huszárezred századai elindultak, hogy az előző este kapott parancs értelmében felváltsák az első állásokban levő huszár ezredeket. A Muhr Ottmár ezredes vezette 9-es huszárok 1., 3., 4. és 5. százada a nyírfaedő felé vonult, amikor egy sebesült 10-es huszárral találkozott. Az elmondta, hogy az oroszok betörték az állásokba és viaszorították a védőket. De ekkor már láthatók is voltak az erdő szélén küzdők. Muhr ezredes azonnal parancsot adott a támadásra, amelynek során orosz puskalövésektől ő is hősi halált halt. ^(G4)

A betörési ponttól jobbra és balra kétségbeesetten tartják magukat az ezred századai. Az állásban a legelkeseredettebb harc dühöng.

A huszároknak nincs szuronya: a megfordított karabély tusájával, ásókkal, a lehúzott csizma sarkantyús végével, foggal, körömmel verekedtek ember ember ellen, két-háromszáz ember néhány ezerrel szemben, engedelmessé a parancsnak, hogy: kitartani az utolsó emberig! — Már az utolsó tartalék is be van vetve.

A tizedik huszárezred gépfegyverszáradának majdnem egész legénysége, valamint a második század fedezetszakasza is elesett. **Takács Gábor kapitány az egyik gépfegyver elesett irányzója helyére ugrik és hevedert heveder után lö ki, amíg maga is halálos golyót kap. Homloklovest kapott, azonnal meghalt.**

A hallgató géppuskák mellett holtan feküdt a kezelőlegénység, parancsnok és gépfegyverfedezet. Midőn az orosz betört az állásba, az egyetlen életbenmaradt irányzó: Papp Lázár szakaszvezető megment egy géppuskát, néhány lépéssel hátraviszi és lö tovább, mert neki még volt tölténye. Ő az egyik fő részese az áttörés megakadályozásának. ^(G5)

Szintén elesett a 10-es huszároktól az 9. ezredhez vezényelt Szántay Jenő százados is, az 1908-as londoni olimpián egyéni kardvívásban negyedik helyet elérő kiváló katona, a géppuskás osztag parancsnoka.

A 13-as és a 9-es huszárok támadása sikerrel járt, gyilkos kézitusa után, leküzdve az ellenséget, visszafoglalták az eredeti védőállásokat. A támadók elesetek, fogságba estek, vagy állásaikba visszarahantak.

Reggel 6 óra 15 perc volt ekkor.

A Jabloniecen kifejtett hősie ellenállás nagy áldozatot követelt a védőktől. A 10-es huszárok vesztesége a harcokban 4 tiszti és 23 fő legénységi halott, 52 legénységi sebesült és 10 eltűnt.

A hősi halottakat Folba János, a 10. lovashadosztály lelkészének vezetésével temették el Tymbarkban a 365 sz. temetőben.

A fehérvári huszárok közül ma is név szerint azonosítható néhányuk sírja. Így Tymbarkban a 365-ös számú temetőben: Szántay Jenő százados sírja is. ^(G4)

Takács Gábor kapitány földi maradványait két testvére, édesanyjuk kérésére pár hónapon belül hazahozatta, és Ostffyasszonyfán lett végső nyugalomra (a volt családi kriptánál). Halálát a 121. sz. (1915. 02. 06.) k.u.k. katonai veszteséglista, valamint a Neues Wiener Tagblatt napilap 1915.február 12.-i száma közölte ^(G2).

Az ezredparancsnokság az ütközet után 3. osztályú Vaskorona Rend kitüntetésre terjesztette fel. A kitüntetést feleségének adták át.

A soproni Berzsényi Dániel Gimnázium és az evangélikus templom falain elhelyezett márvány emléktáblákra rávésték nevét az I. Világháború hősi halottai közé. ^(G3)

Takács Gábor huszárkapitány emlékét „Limanova legnagyobb magyar hőse”-ként örökölte meg a Soproni Ev. Líceumi Diákszövetség emlékkönyve 1918–1938. 145–149. o. Sopron.

Ugyancsak az I. v.h. hősi halottjaként szerepel Ostffyasszonyfa és Répceszemere I. világháborús hősi emlékművén is. ^(G2)

Sajnos ostffyasszonyfai temetésének dokumentumai nem találhatók meg, mivel az ev. gyülekezet anyakönyvei közül az 1910-1918 közötti (születési-halálozási) kötet jelenleg nincs meg.

Életrajzi leírásából kiderül, hogy több, vezérkari végzettséget biztosító katonai iskolát végzett, fiatalkori elhatározásának megfelelően. Magasrangú katonai vezető vállhatott volna belőle, ha nem jön közbe az I. világháború.

Az I. világháború sorsfordító, Limanovánál vívott csatájának eseményleírása több hiteles szerző tollából is napvilágot látott. Ezen csataleírásokban Takács Gábor általában a Péteri nemesi előnév nélkül, van ahol kisjókai előnévvel ^(G5), változatosan hol Takács, hol Takács vezetéknévvel szerepel. Az életével kapcsolatos valamennyi írásos dokumentum alapján teljes bizonyossággal állítható ^(G6), hogy a születési anyakönyvének, katonai tanulmányainak, és az ostffyasszonyfai síremlékének is megfelelően Péteri Takács Gáborról a 10. huszárezred kapitányáról van szó.

A történeti leírásokban hol századosként, hol kapitányként emlegetik Péteri Takács Gábort, hiszen a k. u. k. hadseregben a századosi rendfokozatnak felelt meg a lovassági alakulatoknál használt kapitányi rendfokozat (rittmeister)t. Ugyan így a vezetéknév írásmódja nem csak az ő esetében, hanem az egész péteri családon belül, még egy személy esetében is okiratoktól függően változó, többnyire Takács, de gyakran Takács írásmóddal. Legjellemzőbb erre Péteri Takács Lajos főispán síremléke Ostffyasszonyfán, ahol egymásra vésték a T és C betűt, hogy minkét írásmód szerint szerepeljen. ^(G2)

A 365-ös sz. temető Tymbarkban később kegyeleti parkká alakították. Azoknak a hősöknek a névvel ellátott fejfája, akiket hazahoztak, már nem található meg az emlékparkban, az ő emléküket egy központi emlékkereszt őrzi.

A 9-es Nádasdy huszárok ezredesének Muhr Ottmárnak földi maradványait pedig átvitték a központi megemlékezéseknek is helyszínt adó Limanova emlékparkba.

„Most tél van és csend és hó és halál.” (Vörösmartv)

Míg katonáink a világháború vérzivatarában hősi küzdelmükkel megállították Galíciában az ellenséget, addig ebben a kálátástalannak tűnő helyzetben is, a Péteri Takács Gábornak is végső nyughelyet adó településen Ostffyasszonyfán, már a jövőt építik. Az evangélikus egyházközösség rendkívüli közgyűlése Dr. Ostffy Lajos előterjesztésére 1914.04.12.-én - bölcs gazdasági előrelátással, - hogy az összegyűjtött tőkevagyon el ne értéktelenedjen, dönt arról, hogy új templomot épít, és a munkálatokat haladéktalanul megkezdí. Mire az első világháború befejeződött, a 235 éve, 1680-ban lerombolt temploma helyett, Ostffyasszonyfa új evangélikus templomot épített, amelyet 1917. dec. 02.-án szenteltek fel.

Ez lett Ostffyasszonyfa I. világháborús öröksége, az elesett 67 hősi halottja, vagy eltűntjei mellett.

Hivatkozások: (G1) Sopron evangélikus kereszteselési anyakönyv 1877. 151. oldal 242. bejegyzés.

(G3) Hegedűs Elemér: Soproni Szemle 2016. I. száma : Péteri Takács Gábor huszárkapitány

(G5) Kozma Miklós: Egy csapatlitz naplója 141. oldal

A szövegidezetek minden esetben a szerző írásos engedélyével.

(G2) Bóka István Nemzeti Levéltári, Sopron Líceumi, Hadtörténeti Levéltári és településtörténeti kutatásai

(G4) Nagy háború kutatásért közhasznú alapítvány: nagyhaboru.blog.hu/2011/12/28/jottek_lattak_gyoztek

(G6) Fehérvári Huszárok Egyesülete Páli Csaba hagyományörző huszár alezredes

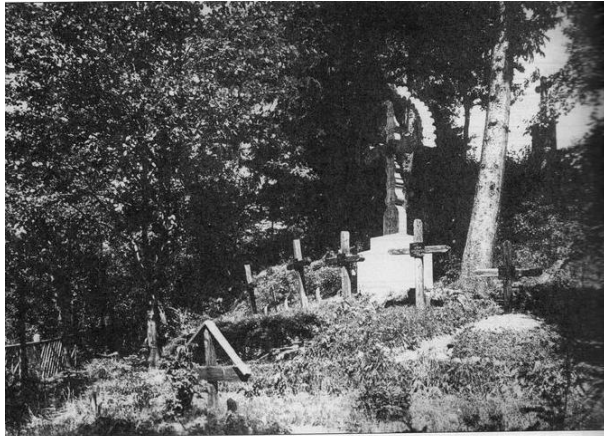
A huszárságról általában : „Magyar Huszár” 1935 kiadvány

Seite 151. **T a b a r 1877.**

D e r G e t a u f t

Kapabl.	Geburts- tag.	Tauf- tag.	N a m e.	V a t e r.	M u t t e r.	T a
239.	23 ^{te} Okt.		Antonina, Ludwig	Sigmund Wagner, Bismarckstr. 1.	Pauline Pels.	
240.	10 ^{te} Okt.	24 ^{te} Okt.	Theresia Johanna	Dr. Franz Schmidt, Hauptstr. 12.	Katharina Kern.	Hofrath Pels, Haupt- str. 12, 1. Etage.
241.	26 ^{te} Okt.	28 ^{te} Okt.	Samuel Christoph	Samuel Gual. Hauptstr. 12, 1. Etage.	Elisabeth Kreis.	Christoph Hauptstr. 12, 1. Etage.
242.	17 ^{te} Okt.	28 ^{te} Okt.	Gabriel Ludwig Karl	Dionysius & Jakob, 4. Etage Hauptstr. 12, 1. Etage.	Amalia Vardany.	Anton & Jakob, Haupt- str. 12, 1. Etage.

Péteri Takáts Gábor
keresztelési anyakönyvi
bejegyzése a soproni
ev. anyakönyvben 1877.

Cmentarz wojenny Nr 365 Tymbark, przed zakończeniem prac budowlanych, ok. 1917 r.
Projektował Gustav Ludwig.
Kriegerfriedhof Nr. 365 Tymbark, vor Abschluss der Bauarbeiten, um 1917.
Entwurf Gustav Ludwig.

Szántay Jenő százados
emlékkeresztje a tymbarki
temetőben.

Tymbark 365-ös temető eredeti állapotában, és a mai emlékpark központi emlékkeresztje.

K. u. k. Kriegsministerium.

Nr. 121.

Verlustliste ausgegeben am	Popis gubitaka izdan dne
Veszteség listám kiadott	Lista de perderi edita în
Seznam ztrát vydaný	Seznamek izgub izdan dne
Lista strat wydana dnia	Ztratna listina vydana dnia
Листа утрат видана дня	Lista delle perdite pubblicata il

6./2. 1915.

Für die Vollständigkeit und Richtigkeit der Nachweise der Verluste übernimmt das Kriegsministerium
la liste des pertes de l'armée
A. nemzeti hadügyminisztérium, igazságszolgálat és közlekedésközvetítés osztálya
stept ure Vilak.
La. Spisok o izgubach gotovim osnove na spiskach minisrterstva vojny i razbitych podkormov.

Takáts Gábor, von, Rittm., IR. Nr. 10, Ungarn, tot (11./12. 1914).
Tegel Rudolf, Hptm., SappB. Nr. 12, 6. Komp., verw.
Tomaševič Viktor, Fähnrl. i. d. Res., IR. Nr. 79, verw.

Takáts Gábor halálát közlő k.u.k.
veszteséglista (Bécs levéltár)

OSTFFYASSZONYFA KÖZSEG
HŐSIHALOTTAI AZ 1914-1918 ÉVI VILÁGHÁBORUBAN

TISZTEK.

MAJKA HENRIET GÖRLLI
NICKZI GRÖF NICKZY FERENC
M. KIR. 18. AS HÖNVEDSZÁZADOS LUBLIN
PETERI TAKÁTS GÁBOR
CS. ÉS KIR. 10-ES HUSZÁRKAPITÁNY LIMANOWA
CZENCZ JENO
CS. ÉS KIR. HADITENGERSZEPRELLŐ TÁSZLÓS CATTARO

ALTSZTEK ES LEGENYSEG

BALOGH IMRE	GÖMBÖS PÁL	MIHÁCSI GÁBOR
BALOGH ISTVÁN	HARASZTOVICS MIHÁLY	MIHÁCSI LAJOS
BARANYAI JÁNOS	HORVÁTH ISTVÁN	NAGY ISTVÁN
BARANYAI SÁNDOR	HORVÁTH JÓZSEF	NAGY ISTVÁN
BAGICS ANTAL	HORVÁTH JÓZSEF	NEMETH JÁNOS
BAGICS GEZA	HORVÁTH KÁLMÁN	NEMETH SÁNDOR
BÁRÁNY JÁNOS	HORVÁTH LAJOS	PECOC LAJOS
BARDOSZY PÁL	HORVÁTH PÁL	PONGOR JÁNOS
BENKŐ IMRE	KELEMEN ISTVÁN	RESPERGER JÓZSEF
BENKŐ MIHÁLY	HELENY JÓZSEF	RUZSA ISTVÁN
BOKOR SAMUEL	KELEMEN SAMUEL	SÁGI ISTVÁN
BUSZNYAK JÁNOS	KÖCSIS ISTVÁN	SÁNDOR JÁNOS
BUSZNYAK LAJOS	KÖCSIS KÁROLY	SZABÓ ISTVÁN
BUSZNYAK PÁL	KÖCSIS KÁROLY	TAKÁCS ISTVÁN
CSIZMADIA KÁROLY	KOVÁCS KÁLMÁN	TAKÁCS JÓZSEF
CSÖRE ELEK	LORINCZ JÓZSEF	TÓTH DENES
CZONDOR ISTVÁN	LUKÁCS ISTVÁN	TÓTH KÁLMÁN
DOMINEK JÁNOS	MAKRAI ISTVÁN	VARGA IMRE
DOBRONTÉ ISTVÁN	MARTON DENES	VIRÁG JÁNOS
ELEK ANTAL	MATHE ISTVÁN	VÖRÖS ISTVÁN
ELEK SÁNDOR	MERSITS JÓZSEF	

BUSZKÉN ELSZÁNTAN TEKINTS ELŐDEID PÉLDÁJÁRA
OSTFFY ASSZONYFA KÖZSEG GYERMEKE!

Az ostffyasszonyfai és a répceszemerei hősi emlékmű

Péteri Takáts Gábor a cs. és kir. 10. huszárezred kapitánya
nyughelye Ostffyasszonyfán

Péteri Takáts Elemér dr.

Sopronban született 1883.december 23.-án, ágostai hitvallású evangélikus családban, Péteri Takáts Gábor hősihalált halt huszárkapitány legkisebb testvéreként.

Családi hagyományként a Soproni Líceumban tanult.

Részt vett a magyar tanulóknak 1901. évi Budapesten tartott tornaversenyén, mint VIII. osztályos tanuló. Az érettségizett 51 tanulóból 11 jelentkezett jogi képzésre.

(Vas-m levéltár honlap: Vas vármegyei Archontológia 1872-1918)

„A Császári és Királyi Hadseregben tartalékos hadnagy volt a 48. gyalogezrednél 1901. október 1-e és 1902. október 1-e között. Joghallgató volt 1902. október 1-e és 1905. december 16-a között. Első államtudományi szigorlatát 1906. június 11-én tette le. Államtudori oklevelét 1907. október 9-én szerezte meg.

A magyar mellett a német nyelvet beszélte.

1906. szeptember 20-án ideiglenes minőségű közigazgatási gyakornokként kezdte hivatali pályafutását, és a kőszegi járás szolgabírói hivatalához osztották be.

1907. november 7-én a szombathelyi járás szolgabírói hivatalához helyezték át.[2] 1907. december 19-én tartott tisztújító közgyűlésen vármegyei tiszteletbeli aljegyzővé nevezte ki Bezerédj István főispán.[3] 1911. november 27-én másodosztályú szolgabírónak választották meg, és a felsőőri járási hivatalt jelölték ki szolgálati helyéül. 1913-ban a szombathelyi járási szolgabírói hivatalhoz helyezték át.

Az általános mozgósításkor katonai szolgálatot teljesített 1914. augusztus 1-től szeptember 7-ig, de ekkor fogságba esett, ahonnan 1920. március 13-án szabadult ki. 1919-ben vármegyei tiszteletbeli főszolgabírónak nevezte ki Békássy István főispán.

1921-ben a celldömölki járásba osztották be. Az 1921. szeptember 19-én tartott közgyűlésen vármegyei másod aljegyzővé választották meg. 1923. január 25-én tiszteletbeli főjegyzővé nevezte ki a főispán. Az 1929. december 19-én tartott általános tisztújítás alkalmával ismételten másod főjegyzővé választották meg. Az 1939. szeptember 18-án tartott közgyűlésen október 31-i hatállyal nyugdíjazásáról döntöttek.”

1931-ben 209 kh földterülettel földbirtokosként szerepel Ostffyasszonyfán.

Közzétételi engedélyek a szövegidézetekhez:

1. Fehérvári Huszárok Egyesülete: A huszárság története: **Páli Csaba** hagyományörző huszár alezredes engedélyével
(„A MAGYAR HUSZÁR” 1935 kiadvány Tábornokok, főtisztok, tisztek, kadétek felsorolása)
2. Nagy háború közhasznú alapítvány: **Pintér Tamás** kuratóriumi elnök engedélyével
3. Soproni szemle 2016 első szám: Péteri Takáts Gábor huszárkapitány : **Hegedüs Elemér** ny. alezredes, szerző engedélyével

©Ezen kiadvány tartalma az 1999. évi LXXVI. törvény a szerzői jogról 4. §. (1) bekezdés alapján –mint az eredeti digitális kézirat első, eredeti nyilvánosságra hozott példánya - szerzői jog hatálya alá esik.

Az ebben leírtak nyilvánosságra hozatalát, terjesztését, és interneten az elérhetőségére hivatkozás közzétételét is engedélyezzük, de ez, a törvény 10. §. (1) bekezdése alapján csak a forrás következők szerinti idézésével történhet.

„Bóka István digitális kézirata: A Péteri Takáts nemesi familia és Ostffyasszonyfa.”